

Ханін С. Г.
канд. екон. наук,
доцент кафедри менеджменту, маркетингу та публічного адміністрування
ЗВО «Міжнародний науково-технічний університет
імені академіка Юрія Бугая»,
м. Київ, Україна
ORCID ID: 0000-0003-1520-9504

ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЯ ЯК БАЗИС СТАНОВЛЕННЯ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ

Сучасний суспільний економічний розвиток неможливо представити не тільки без формування, розповсюдження та використання знань, а й участі у цьому процесі інформаційних технологій. Все це і виступає ознаками економіки знань. Сьогодні всі країни світу все приділяють більше уваги розвитку науки й збільшують фінансування науково-дослідної та наукової роботи. У всьому світі спостерігається підвищення ролі інтелектуальної праці та зростає цінність працівників, які зайняті інтелектуальною діяльністю. Такі процеси суспільного розвитку підвищують роль освіти та культури, що стоїть у витоків розвитку працівників інтелектуальної праці. Також важливим є підвищення престижу інтелектуальної праці та добробуту працівників інтелектуальної сфери.

Все це стало передумовою формування наступного витку розвитку суспільних відносин, а саме формування креативної економіки. Це обумовлено такими причинами [1-2]:

перетворенням ролі науки та набуття науковий доробок статусу безпосередньої виробничої сили; витоки інтелектуальної та наукової праці стали базисом технологічної модернізації економіки та інших сфер суспільного розвитку тощо.

Інтелектуалізація як і будь-який інший суспільний процес формувалася та розвивалася впродовж тривалого часу. Як суспільний розвиток інтелектуалізація включає в себе велике розмаїття різноманітних зв'язків, які пов'язані із культурою, наукою, суспільним розвитком, що визначаються просторово-часовими параметрами розвитку. Інтелектуалізації притаманний складний процес становлення та розвитку. Так,, у еволюційному поступі інтелектуалізація мала на початковій стадії зародження ознаки тенденцій заміни праці знаннями.

Цей процес мав хаотичний, випадковий характер. Із часом системні якості інтелектуалізації почали формуватися та закріплюватися на постійній основі. Випадковість стала характеризуватися постійністю. Це призвело до переходу тенденцій до закономірностей, а інтелектуалізація набула стадії розвитку. Ця закономірність виражається через підвищення інтелектуальної праці над фізичною й формування різноманітних інтелектуальних структур та інтелектуалізації економіки в цілому. Це спричинило подальший розвиток та формування креативної економіки.

Розвиток креативної економіки пояснюється інтеграцією виробництва та його цифровізацією із соціумом, результатом чого стала поява принципово нового каналу розвитку креативних індустрій, а також виробництва та масового збуту креативної продукції. У суспільстві формується стійкий попит на креативну продукцію, особливістю якого виступає стійкість незалежно від кон'юнктури коливань економічних циклів.

Креативна економіка представляє собою економіку, у процесах якої виникають відносини між суб'єктами національної економіки щодо обміну та споживання продукції інноваційної діяльності, інтелектуальній власності та підвищення попиту на креативність та ексклюзивність продукції та послуг.

У широкому сенсі креативна економіка - це постіндустріальна економіка, у якій особливого значення набувають сфера послуг, інформація, знання, наука тощо. Важливою її рисою виступає розвиток креативного, творчого, культурного сектору економіки.

Головною ознакою креативної економіки виступає роль людського капіталу у інноваційному спрямуванні та розвитку креативних індустрій. Ознакою креативної економіки виступає прийняття нестандартних, креативних, інноваційних рішень, що дає можливість зменшити кризові явища в економіці розвитку суб'єктів національної економіки та суспільства в цілому.

Креативна економіка вбачає у себе поглиблення економіки знань завдяки подальшому зростанню ролі інтелектуального капіталу та творчого підходу до розв'язання поточних виробничих та управлінських питань.

Література:

1. Тульчинський Р. В. Детермінанти становлення нового регіоналізму: теорія, методологія, практика: монографія. Херсон, Вид-во «ПП Вишемирський В.С.», 2018. 400 с.
2. Перепелюкова О.В., Тульчинська С.О., Дергалюк Б. В. Інтелектуальна складова інноваційної моделі економічного зростання регіонів. *Ужгородського національного університету. Серія Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2019. Вип. 26. Ч. I. С. 144-147.